

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Indoctorum medicorum grauia peccata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

non sit, tamen extra controuersiam est, maximam malorum partem à medicis proficisci, vel quia sunt imperiti, vel quia negligentes, vel quia ambitione quæstiuue corrupti. Hinc alius sapiens, cum imperitus medicus ei dixisset: *Senex factus es*, respondit: *Bene quidem, & satis feliciter: medico enim non usus sum*. Si medicum adhibuisset (ut delicatuli quidam, qui etiam sani bis in anno consulunt de vena secanda) forsitan in malum incidisset, qui eum non permisisset consensescere. Pæon medicæ artis peritissimus fingitur à Poëtis, post obitum, in Deorum numerum relatus, & ne otiosus esset, Deorum medicus constitutus, quasi & Dij ægrotarent, ac medico indigerent. Quamquam non hoc voluerunt fortasse Poëtæ, sed illud mihi videntur significare voluisse, à prudentibus, præstantissimos quosque esse eligendos; eos autem, qui profitentur, quod nesciunt, in scholam, immò ad ferulam remittendos, ut desinant occidere, & decipere. Nam, ut Plinius loquitur, *in hac artium sola euenit, ut cuiusq; medicum se professo statim credatur, cum sit periculum in nullo mædacio mains. Non tamen illud intuemur: Ad id blanda est sperandi pro se cuiq; dulcedo. Nulla præterea lex, qua puniat in se uitiam capitalem, nullam exemplum vindictæ. Discunt periculis nostris, & experimenta per mortes agunt: medicoq; tantùm hominem occidisse impunitas summa est.*

Quanta enim, ô Superi, audacia est, de vita alterius, perinde atque de nuce, aut testa ludere? Sartores non antè vestem conficiunt alteri, quàm altitudinem, amplitudinem, staturamq; omnem diligentissimè dimetiantur. Calcearij quoque crepidas, & ocreas ad mensuram pedis accuratissimè accommodant. Neque architecti murum erigunt, quin lapides singulos ad perpendicularum examinent. Quæ igitur temeritas est, tot non medicos, sed medicalistros, circumforaneos, agyras, reunctores, sine discrimine temporis, corporis, infirmitatis, obuium quoduis præscribere medicamentum, & pharmacum præbere, quod nesciunt, an sit nociturum? Tantine est vita hominis? Ita nihili sit diuinum illud præceptum, **NON OCCIDES?** An fortasse solo gladio nefas est occidere? poculo licet? Quasi non &, qui venenum miscunt, in hanc legem peccent. Et tamen quotusquisq;

Ecc 2

talis

Anton. in
Melis. p. 1.
serm. 56.

Plin. lib. 29.
nat. hist. c. 1.

XI.

Deut. 5. 17.
Matth. 5. 21.

talis medicus, se examinat, an conuenientem ægro quæsiuerit medicinam? quotus quisque à se rationem exigit, an non ipse sua imperitia alteri fuerit causa moriendi? Si vigilasset, si libros voluisset, si se peritiores interrogasset, defunctum in vita retinisset. Si nescitis, ô miseri, etiam negligere, apud vos, est occidere. Et tamen quotus se quisque de hoc homicidio, apud sacerdotem accusat? Ite ad cœmeteria, obite tumulos sepulcorum; epitaphia, cippos, & sepulchralia saxa, atque in illis nomina legite mortuorum. Quoties conscientia vobis dicet; *Etiã hunc curare debuisses, immò potuisses, nisi ad eum è conuiuio nimis serò, aut ebrius venisses?* Quòd si conscientia vestra tam est stupida, vt obmutescat, ipsos defunctos audite è sepulchris ad vos clamantes: *Tu me occidisti: Tua inscitia, tua negligentia, tua inuidia, tua nimia cupiditas pecuniarum, mihi vitam ademit; quam si per te haberem, DEO seruirem, diuinam potentiam & benignitatem laudarem.*

Psal. 87. 12.

Nunc hic jaceo, & taceo inter silentes, tua victima; tuus error; tua infamia; qui, si viuerem, tua gloria, tuus honor fuisset. Nam numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, & veritatem tuam in perditione? Numquid, cognoscentur in tenebris mirabilia tua, & iustitia tua in terra obliuionis? Quamquam autem nemo nunc audiat defunctos ita è sepulchris loquentes, certè tamen, ita loquentes ad diuinum tribunal, rotus mundus est auditorus;

XII.

Quamobrem ijs, qui medicinæ dant operam, seriò inculcandum est, ne putent esse rem friuolam, aut parui momenti. De vita hominis agitur. Itaque non perfunctoriè audiendi sunt, neque quiuis, sed excellentissimi in hac arte magistri. Quorum non satis est dictata legere, sed etiam consilia audire, obseruare praxem, ijs adesse, quoties agrotis adsunt; omniumque experientiarum causas intimas curiosissimè indagare. Alioqui contingeret, quod dicitur duobus omnium mortalium ineptissimis medicastrois contigisse. Aiunt enim, fuisse quempiam minimè callidum hominem, qui cum in Rhetoricis scholis audiisset medicos jurisconsultis longè fieri locupletiores, illico apud se stauerit, per studia medicinæ ditescere. Emissus ergo è Gymnasij ad Academiam euolauit. Et quia illi ingenium pro Philosophicis subtilitatibus non erat idoneum, omissa Logica, Physicis quoque